

ผลการวิจัย

ผลจากการสำรวจข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น ได้แบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 752 ชุด ซึ่งผลการศึกษาแบ่งออกเป็น 4 ส่วนดังนี้

- 4.1 ข้อมูลทั่วไปและปัจจัยส่วนพื้นฐานของสถานประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น
- 4.2 การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเสี่ยงในโซ่อุปทาน
- 4.3 การทดสอบสมมุติฐาน
- 4.4 การประเมินระดับความเสี่ยงในโซ่อุปทาน

4.1 ข้อมูลทั่วไปและลักษณะของสถานประกอบการ

ในส่วนนี้จะนำเสนอข้อมูลทั่วไปและปัจจัยพื้นฐานของสถานประกอบการของผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 752 ราย (ตารางที่ 4.1) โดยมีรายละเอียดดังนี้

ผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 34.1 ผลิตผลิตภัณฑ์ประเภทเครื่องใช้และเครื่องประดับตกแต่ง รองลงมาผลิต ผลิตภัณฑ์ ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกายและอาหาร คิดเป็นร้อยละ 24.6 และ 19.5 ตามลำดับ โดยผลิตภัณฑ์เหล่านั้นส่วนใหญ่ร้อยละ 39.2 เป็นผลิตภัณฑ์ระดับ 4 ดาว และรองลงมาเป็น ผลิตภัณฑ์ระดับ 5 ดาวร้อยละ 29.5 และเป็นผลิตภัณฑ์ระดับ 3 ดาวร้อยละ 28.8 ตามลำดับ ส่วนใหญ่ผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มผู้ผลิตชุมชน ร้อยละ 51.3 และรองมาร้อยละ 41.6 เป็นผู้ประกอบการที่จดทะเบียนเป็นผู้ผลิตชุมชนที่เป็นเจ้าของรายเดียว และส่วนใหญ่ดำเนินการมากกว่า 7 ปีขึ้นไป ถึงร้อยละ 66.7 รองมาร้อยละ 17.1 ได้ดำเนินการมากกว่า 5-7 ปี

สำหรับเงินลงทุนขององค์กรโดยเฉลี่ยต่อเดือนพบว่าผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ระบุว่าใช้เงินลงทุนต่อเดือน มากกว่า 100,001 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 26.0 รองลงมาใช้เงินลงทุนเฉลี่ยมากกว่า 10,001-30,000 บาท และมากกว่า 30,001-60,000 บาท ไม่แตกต่างกันมากนัก กล่าวคือคิดเป็นร้อยละ 24.6 และ 23.9 ตามลำดับ แหล่งวัตถุดิบนั้นร้อยละ 82.3 ใช้วัตถุดิบภายในจังหวัดและร้อยละ 53.5 นำวัตถุดิบมาจากจังหวัดอื่น ๆ นอกจากนั้นร้อยละ 8.4

ได้ระบุว่ามีการนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศด้วย โดยส่วนใหญ่ประมาณหนึ่งในสามของกลุ่มตัวอย่าง (ร้อยละ 36.0) จะสั่งวัตถุดิบสัปดาห์ละครั้ง และรองลงมาร้อยละ 26.2 เป็นรูปแบบอื่น ๆ เช่น เดือนละครั้ง เป็นต้น โดยส่วนใหญ่ผู้ประกอบการที่เป็นกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 86.5 ชำระเงินค่าวัตถุดิบด้วยเงินสด

ช่วงเวลาที่สถานประกอบการใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์หลักนั้นส่วนใหญ่ร้อยละ 63.7 จะทำการผลิตเต็มเวลารองลงมาร้อยละ 19.4 ทำการผลิตช่วงเวลาที่ว่างจากงานประจำ ระยะเวลาการสั่งซื้อผลิตภัณฑ์หลักจนกระทั่งลูกค้าได้รับผลิตภัณฑ์นั้นส่วนใหญ่ผู้ประกอบการที่เป็นกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 38.1 ระบุว่าสามารถส่งมอบ ผลิตภัณฑ์ได้ทันที และรองลงมาร้อยละ 29.7 ลูกค้าจะต้องสั่งล่วงหน้า น้อยกว่า 1 สัปดาห์ โดยส่วนใหญ่ของผู้ประกอบการร้อยละ 74.4 จะผลิตทั้งตามคำสั่งซื้อ (Make-to-Order) และผลิตไว้รอจำหน่าย (Make-to-Stock)

ผู้ประกอบการที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีช่องทางการจัดจำหน่ายหลายช่องทาง อาทิเช่น จำหน่าย ณ งานแสดงสินค้า (ร้อยละ 81.5) ศูนย์จำหน่ายที่ภาครัฐจัดขึ้น (ร้อยละ 62.0) และจำหน่าย ณ แหล่งผลิต (ร้อยละ 57.4) และสำหรับการจัดส่งผลิตภัณฑ์หลักนั้นส่วนใหญ่จัดส่งผลิตภัณฑ์เอง (ร้อยละ 74.1) และรองลงมามีพ่อค้าคนกลางมารับผลิตภัณฑ์ถึงสถานประกอบการ (ร้อยละ 55.5)

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน (ราย)	ร้อยละ (%)
1. ประเภทของผลิตภัณฑ์		
• อาหาร	147	19.5
• เครื่องใช้และเครื่องประดับตกแต่ง	257	34.1
• ผ้าและเครื่องแต่งกาย	185	24.6
• เครื่องดื่ม	57	7.5
• สมุนไพรที่ไม่ใช่อาหารและยา	106	14.1
2. ระดับดาว		
• ระดับ 1 ดาว	9	1.2
• ระดับ 2 ดาว	9	1.2
• ระดับ 3 ดาว	217	28.8
• ระดับ 4 ดาว	295	39.2
• ระดับ 5 ดาว	222	29.5

3. ประเภทธุรกิจ		
• กลุ่มผู้ผลิตชุมชน	386	51.3
• ผู้ผลิตชุมชนที่เป็นเจ้าของรายเดียว	313	41.6
• ผู้ผลิตที่เป็นวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม SMEs	51	6.8
• ไม่ระบุ	2	0.3
4. ระยะเวลาที่สถานประกอบการก่อตั้งขึ้น		
• ไม่เกิน 1 ปี	3	0.4
• มากกว่า 1-3 ปี	44	5.8
• มากกว่า 3-5 ปี	73	9.7
• มากกว่า 5-7 ปี	129	17.1
• มากกว่า 7 ปี	502	66.7
5. วิธีการผลิตผลิตภัณฑ์ของสถานประกอบการที่ใช้เป็นหลัก		
• ผลิตด้วยเครื่องจักร	14	1.9
• ผลิตด้วยแรงงานคน	387	49.3
• ทั้ง 2 ประเภท	367	48.8
6. เงินลงทุนขององค์กรโดยเฉลี่ยต่อเดือน		
• น้อยกว่า 10,000 บาท	59	7.8
• มากกว่า 10,001-30,000 บาท	185	24.6
• มากกว่า 30,001-60,000 บาท	180	23.9
• มากกว่า 60,001-90,000 บาท	68	9.0
• มากกว่า 90,001-100,000 บาท	64	8.5
• มากกว่า 100,001 บาทขึ้นไป	196	26.0
7. แหล่งวัตถุดิบของสถานที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์หลัก (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
• ใช้วัตถุดิบในจังหวัดทั้งหมด	620	82.3
• ใช้วัตถุดิบจากต่างจังหวัดทั้งหมด	403	53.5
• นำเข้าจากต่างประเทศ	63	8.9
8. ความถี่ในการสั่งวัตถุดิบ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
• สั่งสัปดาห์ละ 1 ครั้ง	271	36.0
• สั่งสัปดาห์ละ 2 ครั้ง	140	18.6
• สั่งสัปดาห์ละ 3 ครั้ง	176	23.4
• อื่น ๆ	197	26.2

9. การชำระเงินเมื่อสั่งซื้อวัตถุดิบ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
● ชำระเงินสดทันที	651	86.5
● ผ่อนชำระเงินเป็นงวด	144	19.1
● อื่น ๆ	40	5.3
10. ช่วงเวลาที่สถานประกอบการใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์หลัก		
● ช่วงเวลาที่ว่างจากงานประจำ	146	19.4
● ผลิตเฉพาะบางช่วงเวลา เช่น ตามฤดูกาล	73	9.7
● ทำการผลิตเต็มเวลา	480	63.7
● อื่น ๆ	53	7.0
11. ระยะเวลาการสั่งซื้อผลิตภัณฑ์หลักจนกระทั่งลูกค้าได้รับผลิตภัณฑ์		
● พร้อมส่งทันที	287	38.1
● สั่งล่วงหน้าน้อยกว่า 1 สัปดาห์	224	29.7
● สั่งล่วงหน้ามากกว่า 1-2 สัปดาห์	122	16.2
● สั่งล่วงหน้ามากกว่า 2-4 สัปดาห์	88	11.7
● สั่งล่วงหน้ามากกว่า 4 สัปดาห์	31	4.1
12. ระดับตลาดที่จำหน่ายผลิตภัณฑ์หลัก (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
● ส่วนใหญ่ขายอยู่ภายในจังหวัด	317	42.1
● ส่วนใหญ่ขายอยู่ภายในประเทศ	591	78.5
● มีการส่งออกต่างประเทศ	176	23.4
● ไม่ระบุ	53	7.0
13. ลักษณะการผลิตผลิตภัณฑ์หลักของผู้ประกอบการ		
● ผลิตตามคำสั่งซื้อของลูกค้า	135	17.9
● ผลิตแล้วเก็บไว้เพื่อรอจำหน่าย	58	7.7
● ทั้งผลิตตามคำสั่งซื้อและผลิตไว้รอจำหน่าย	559	74.4
14. ช่องทางการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์หลัก (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
● จำหน่าย ณ แหล่งผลิต	432	57.4
● ศูนย์จำหน่ายที่ภาครัฐจัดขึ้น	467	62.0
● จำหน่ายเองตามศูนย์ประจำจังหวัด	211	28.0
● จำหน่ายผ่านพ่อค้าคนกลาง	336	44.6
● จำหน่ายตามงานแสดงสินค้า	614	81.5
● จำหน่ายผ่านทาง Internet	210	26.7

15. การจัดส่งผลิตภัณฑ์หลัก (ตอบได้มากกว่า1 ข้อ)		
• จัดส่งผลิตภัณฑ์เอง	558	74.1
• ลูกค้านำมารับผลิตภัณฑ์เอง	255	33.9
• มีพ่อค้าคนกลางมารับผลิตภัณฑ์ถึงที่	418	55.5
• ไม่ระบุ	63	8.4

4.2 การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเสี่ยงในโซ่อุปทาน

ในงานวิจัยนี้ได้นำเทคนิคการวิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis) เข้ามาใช้ในการวิเคราะห์ปัจจัย ความเสี่ยงในโซ่อุปทานของผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น โดยตัวแปรที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ปัจจัยมี จำนวนตัวแปรที่ใช้ในการวิเคราะห์ทั้งสิ้น 31 ตัวแปร ซึ่งเป็นตัวแปรที่ปรากฏในแบบสอบถามในส่วนที่ 2 ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการทดสอบสมมติฐานเบื้องต้นก่อนว่าข้อมูลที่มีอยู่สามารถนำเทคนิคการวิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis) มาใช้ได้โดยพิจารณาจากค่า Kaiser-Meyer-Olkin และ Bartlett's Test พบว่าได้ค่า p-value เท่ากับ 0.000 (ตารางที่ 4.2) แสดงว่าตัวแปรต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กันจึงสามารถนำเอาเทคนิค การวิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis) มาใช้ได้

ตารางที่ 4.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยใช้ KMO and Bartlett's Test^a

Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy.		.919
Bartlett's Test of Sphericity	Approx. Chi-Square	9155.773
	Df	465
	Sig.	.000

^a Based on correlations

ในงานวิจัยนี้ได้ทำการหมุนแกนปัจจัยแบบหมุนฉากด้วยวิธีวาริเมกซ์ (Varimax) ผลจากการ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS/PC⁺ for Window Version ได้ปัจจัยที่มีค่า Eigen Value ที่มีค่า มากกว่า 1 ทั้งสิ้น 6 ปัจจัย โดยที่ทั้ง 6 ปัจจัยนี้สามารถอธิบายความแปรปรวนได้ทั้งหมดร้อยละ 56.0 รายละเอียดของแต่ละปัจจัยและตัวแปรย่อยแสดงในตารางที่ 4.3 – 4.4 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.3 ร้อยละของความแปรปรวนที่สามารถอธิบายได้

Component	Initial Eigenvalues			Extraction Sums of Squared Loadings			Rotation Sums of Squared Loadings		
	Total	% of Variance	Cumulative %	Total	% of Variance	Cumulative %	Total	% of Variance	Cumulative %
1	9.389	30.288	30.288	9.389	30.288	30.288	3.622	11.684	11.684
2	2.339	7.544	37.831	2.339	7.544	37.831	3.291	10.615	22.300
3	1.786	5.762	43.593	1.789	5.762	43.593	3.107	10.022	32.322
4	1.456	4.696	48.289	1.456	4.696	48.289	3.057	9.862	42.184
5	1.347	4.345	52.634	1.347	4.345	52.634	2.363	7.624	49.808
6	1.043	3.366	56.000	1.043	3.366	56.000	1.919	6.192	56.000

ตารางที่ 4.4 ค่าอิทธิพลรวมของปัจจัยที่สกัดได้ทั้งหมดที่มีต่อตัวแปรแต่ละตัว

ปัจจัย	ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเสี่ยงในโซ่อุปทาน	Extraction
1. ด้านกระบวนการและ การตอบสนองความ ต้องการของลูกค้า	มีข้อมูลการเปลี่ยนแปลงการผลิตไม่น่าเชื่อถือ	.770
	เกิดความผิดพลาดจากคำสั่งซื้อ	.741
	คุณภาพของผลิตภัณฑ์ยังไม่ได้ตามมาตรฐาน	.673
	การตัดสินใจต่างๆ ขึ้นกับลูกค้ารายหลักเพียงรายเดียว	.549
	ผลิตภัณฑ์มีวงจรชีวิตสั้นและล้าสมัยเร็ว	.538
2. ด้านสิ่งแวดล้อม ภายนอกที่ไม่สามารถ ควบคุมได้	ด้านการเมือง เช่น การเปลี่ยนนโยบายของภาครัฐ ความไม่เสถียรภาพของรัฐบาล	.751
	กฎหมาย นโยบาย และข้อกำหนดต่างๆของรัฐบาล ส่งผลต่อราคาผลิตภัณฑ์และยอดขาย	.706
	ด้านเศรษฐกิจ เช่น ราคาน้ำมันเชื้อเพลิงเพิ่มขึ้น ดัชนีค่าครองชีพลดลงและอัตราการแลกเปลี่ยนสกุลเงินลดลง	.700
	สภาวะการแข่งขันที่รุนแรงในตลาดมีผลกระทบกับยอดขายและกำไร	.661
	ขาดการพัฒนาบุคลากรเพื่อรองรับเทคโนโลยีและอุปกรณ์ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว	.528
	ความเป็นไปได้ของการเปิดเสรีทางการค้ากับต่างประเทศ	.477
3. ด้านการวางแผนและ การบริหารจัดการ ภายในองค์กร	ความต้องการที่ไม่แน่นอนของลูกค้า	.688
	มีต้นทุนสินค้าคงคลังสูง	.654
	การปรับเปลี่ยนมีการซับซ้อนและยุ่งยาก	.650
	ขาดการวางแผนการจัดเก็บสินค้าคงคลัง	.585

	ขาดความแม่นยำในการพยากรณ์	.493
	ความไม่พร้อมทางด้านการเงินในการรับมือกับภาวะฉุกเฉิน	.470
4. ด้านกระบวนการผลิต	มีแรงงานไม่เพียงพอต่อการผลิต	.761
	ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญในด้านการผลิต	.659
	ไม่สามารถที่จะตอบสนองปริมาณสั่งซื้อที่ลูกค้าต้องการได้	.617
	ขาดอุปกรณ์หรือเครื่องจักรที่ทันสมัยในการพัฒนาผลิตภัณฑ์	.590
	ค่าแรงที่สูงขึ้น	.528
5. ด้านจัดหาวัตถุดิบ	ปริมาณวัตถุดิบไม่เพียงพอต่อความต้องการ	.722
	ความล่าช้าในการได้รับวัตถุดิบ	.671
	ราคาวัตถุดิบไม่แน่นอนมีการขยับตัวสูงขึ้น	.606
	คุณภาพของวัตถุดิบไม่ได้มาตรฐานตามเกณฑ์ที่กำหนด	.549
	จัดหาวัตถุดิบได้จากผู้ขายแหล่งเดียว	.527
6. ด้านการเปลี่ยนแปลงอย่างกะทันหัน	ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงแบบผลิตภัณฑ์ตามที่ถูกสั่งซื้อ	.655
	ความผิดพลาดในการนำเสนอผลิตภัณฑ์ใหม่สู่ตลาดในเวลาที่ไม่เหมาะสม	.564
	ไม่สามารถรับมือกับคำสั่งที่เปลี่ยนแปลงกะทันหัน	.492
	สถานประกอบการอยู่ในพื้นที่เสี่ยงภัยธรรมชาติเช่น น้ำท่วม แผ่นดินไหว และดินถล่ม เป็นต้น	.485

โดยปัจจัย 6 ปัจจัยในตารางที่ 4.3 มีรายละเอียดดังนี้

ปัจจัยที่ 1 ประกอบด้วยตัวแปรต่าง ๆ 5 ตัวแปร ได้แก่ 1) มีข้อมูลการเปลี่ยนแปลงการผลิตไม่น่าเชื่อถือ 2) เกิดความผิดพลาดจากคำสั่งซื้อ 3) คุณภาพของผลิตภัณฑ์ยังไม่ได้ตามมาตรฐาน 4) การตัดสินใจต่าง ๆ ขึ้นกับลูกค้ารายหลักเพียงรายเดียว และ 5) ผลิตภัณฑ์มีวงจรชีวิตสั้นและล้าสมัยเร็ว โดยผู้วิจัยตั้งชื่อใหม่ว่า “ปัจจัยเสี่ยงด้านกระบวนการและการตอบสนองความต้องการของลูกค้า ” ซึ่งปัจจัยนี้สามารถอธิบายผันแปรของข้อมูลได้ร้อยละ 11.684

ปัจจัยที่ 2 ประกอบด้วยตัวแปรต่าง ๆ 6 ตัวแปร ได้แก่ 1) ด้านการเมือง เช่น การเปลี่ยนนโยบายของภาครัฐ ความไม่เสถียรภาพของรัฐบาล 2) กฎหมาย นโยบาย และข้อกำหนดต่าง ๆ ของรัฐบาล ส่งผลต่อราคาผลิตภัณฑ์และยอดขาย 3) ด้านเศรษฐกิจ เช่น ราคาน้ำมันเชื้อเพลิงเพิ่มขึ้น ดัชนีค่าครองชีพลดลงและอัตราการแลกเปลี่ยนสกุลเงินลดลง 4) สถานะการแข่งขันที่รุนแรงในตลาดมี

ผลกระทบกับยอดขายและกำไร 5) ขาดการพัฒนาบุคลากรเพื่อรองรับเทคโนโลยีและอุปกรณ์ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และ 6) ความเป็นไปได้ของการเปิดเสรีทางการค้ากับต่างประเทศ โดยผู้วิจัยตั้งชื่อใหม่ว่า “ปัจจัยเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อมภายนอกที่ไม่สามารถควบคุมได้” ซึ่งปัจจัยนี้สามารถอธิบายผันแปรของข้อมูลได้ร้อยละ 10.615

ปัจจัยที่ 3 ประกอบด้วยตัวแปรต่าง ๆ 6 ตัวแปร ได้แก่ 1) ความต้องการที่ไม่แน่นอนของลูกค้า 2) ต้นทุนสินค้าคงคลังสูง 3) การปรับเปลี่ยนมีความซับซ้อนและยุ่งยาก 4) ขาดการวางแผนการจัดเก็บสินค้าคงคลัง 5) ขาดความแม่นยำในการพยากรณ์ และ 6) ความไม่พร้อมทางด้านการเงินในการรับมือกับภาวะฉุกเฉิน โดยผู้วิจัยตั้งชื่อใหม่ว่า “ปัจจัยเสี่ยงด้านการวางแผนและการบริหารจัดการภายในองค์กร” ซึ่งปัจจัยนี้สามารถอธิบายผันแปรของข้อมูลได้ร้อยละ 10.022

ปัจจัยที่ 4 ประกอบด้วยตัวแปรต่าง ๆ 5 ตัวแปร ได้แก่ 1) มีแรงงานไม่เพียงพอต่อการผลิต 2) ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญในด้านการผลิต 3) ไม่สามารถที่จะตอบสนองปริมาณสั่งซื้อของลูกค้าที่ต้องการได้ 4) ขาดอุปกรณ์หรือเครื่องจักรที่ทันสมัยในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และ 5) ค่าแรงที่สูงขึ้น โดยผู้วิจัยตั้งชื่อใหม่ว่า “ปัจจัยเสี่ยงด้านกระบวนการผลิต” ซึ่งปัจจัยนี้สามารถอธิบายผันแปรของข้อมูลได้ร้อยละ 9.862

ปัจจัยที่ 5 ประกอบด้วยตัวแปรต่าง ๆ 5 ตัวแปร ได้แก่ 1) ปริมาณวัตถุดิบไม่เพียงพอต่อความต้องการ 2) ความล่าช้าในการได้รับวัตถุดิบ 3) ราคาวัตถุดิบไม่แน่นอนมีการขยับตัวสูงขึ้น 4) คุณภาพของวัตถุดิบไม่ได้มาตรฐานตามเกณฑ์ที่กำหนด และ 5) จัดหาวัตถุดิบได้จากผู้ขายแหล่งเดียว โดยผู้วิจัยตั้งชื่อใหม่ว่า “ปัจจัยเสี่ยงด้านการจัดหาวัตถุดิบ ” ซึ่งปัจจัยนี้สามารถอธิบายผันแปรของข้อมูลได้ร้อยละ 7.624

ปัจจัยที่ 6 ประกอบด้วยตัวแปรต่าง ๆ 3 ตัวแปร ได้แก่ 1) ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงแบบผลิตภัณฑ์ตามที่ลูกค้าต้องการ 2) ความผิดพลาดในการนำเสนอผลิตภัณฑ์ใหม่สู่ตลาดในเวลาที่ไม่เหมาะสม 3) ไม่สามารถรับมือกับคำสั่งที่เปลี่ยนแปลงกะทันหัน และ 4) สถานประกอบการอยู่ในพื้นที่เสี่ยงภัยธรรมชาติ เช่น น้ำท่วม แผ่นดินไหว และดินถล่ม เป็นต้น โดยผู้วิจัยตั้งชื่อใหม่ว่า “ปัจจัยเสี่ยงด้านการเปลี่ยนแปลงอย่างกะทันหัน” ซึ่งปัจจัยนี้สามารถอธิบายผันแปรของข้อมูลได้ร้อยละ 6.192

4.3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของข้อมูลทั่วไปขององค์กรกับปัจจัยเสี่ยงในโซ่อุปทานผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น

ในหัวข้อนี้ผู้วิจัยจะนำเทคนิคการวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-way ANOVA) มาใช้ในการวิเคราะห์หารูปแบบความสัมพันธ์ของข้อมูลทั่วไปขององค์กรกับปัจจัยเสี่ยงในโซ่อุปทานผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่ ซึ่งในการวิเคราะห์นั้นจะจำแนกตัวแปรที่ศึกษาออกเป็น 2 ประเภทคือ กำหนดให้ข้อมูลทั่วไปขององค์กร ได้แก่ ประเภทของผลิตภัณฑ์ ระดับดาว ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ และลักษณะการผลิตเป็นตัวแปรตาม (Dependent Variable) และ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเสี่ยงในโซ่อุปทานที่คัดเลือกได้จากการวิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis) ในหัวข้อที่ 4.2 ทั้ง 6 ปัจจัยเป็นตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ซึ่งได้แก่ ปัจจัยเสี่ยงด้านกระบวนการและการตอบสนองความต้องการของลูกค้า (X_1) ปัจจัยเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อมภายนอก (X_2) ปัจจัยเสี่ยงด้านการวางแผนและการบริหารจัดการภายในองค์กร (X_3) ปัจจัยเสี่ยงด้านกระบวนการผลิต (X_4) ปัจจัยเสี่ยงด้านการจัดหาวัตถุดิบ (X_5) และ ปัจจัยเสี่ยงด้านการเปลี่ยนแปลงอย่างกะทันหัน (X_6) รายละเอียดของผลการทดสอบสมมติฐานด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนสรุปในหัวข้อ 4.3.1- 4.3.6 ต่อไปนี้

4.3.1 ปัจจัยเสี่ยงด้านกระบวนการและการตอบสนองความต้องการของลูกค้า

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-way ANOVA) ในตารางที่ 4.5 ได้ค่า sig = 0.007 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 นั่นคือ ประเภทของผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นที่ต่างกันมีปัจจัยเสี่ยงด้านปัจจัยด้านกระบวนการและการตอบสนองความต้องการของลูกค้าแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 4.5 ประเภทของผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นกับปัจจัยเสี่ยงด้านกระบวนการและการตอบสนองความต้องการของลูกค้า

Source of Variation	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	16.018	5	3.204	3.252	0.007
Within Groups	734.982	746	0.985		
Total	751.000	751			

เมื่อทำการเปรียบเทียบเป็นรายคู่พบว่า ผลิตภัณฑ์ประเภทอาหาร ผลิตภัณฑ์ประเภทเครื่องใช้ และเครื่องประดับตกแต่ง ผลิตภัณฑ์ประเภทผ้า เครื่องแต่งกาย และผลิตภัณฑ์ประเภทเครื่องดื่ม มี

ปัจจัยเสี่ยงด้าน กระบวนการ และการตอบสนองความต้องการของลูกค้าแตกต่างจากผลิตภัณฑ์ประเภทสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหารและยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 ผลการเปรียบเทียบประเภทของผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นกับปัจจัยเสี่ยงด้าน กระบวนการและการตอบสนองความต้องการของลูกค้าด้วยวิธี LSD

ปัจจัย	ข้อมูลทั่วไป	กลุ่มที่	p-value				
			1	2	3	4	5
ประเภทของผลิตภัณฑ์	อาหาร	1	-	0.671	0.443	0.815	0.003**
	เครื่องใช้และเครื่องประดับตกแต่ง	2	-	-	0.182	0.618	0.003**
	ผ้า เครื่องแต่งกาย	3	-	-	-	0.813	0.000**
	เครื่องดื่ม	4	-	-	-	-	0.024**
	สมุนไพรที่ไม่ใช่อาหารและยา	5	-	-	-	-	-

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-way ANOVA) ในตารางที่ 4.7 ได้ค่า sig = 0.010 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 นั่นคือ ผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นทุกระดับควรมีปัจจัยเสี่ยงด้าน กระบวนการและการตอบสนองความต้องการของลูกค้าแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 4.7 ระดับดาวของผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นกับปัจจัยเสี่ยงด้านกระบวนการและการตอบสนองความต้องการของลูกค้า

Source of Variation	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	13.150	4	3.288	3.328	0.010
Within Groups	737.850	747	0.988		
Total	751.000	751			

เมื่อทำการเปรียบเทียบเป็นรายคู่พบว่า ผลิตภัณฑ์ระดับ 1 ดาว มีปัจจัยเสี่ยงด้าน กระบวนการ และการตอบสนองความต้องการของลูกค้าแตกต่างจากผลิตภัณฑ์ระดับ 3 ดาว ระดับ 4 ดาว ระดับ 5 ดาวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และผลิตภัณฑ์ระดับ 2 ดาวมีปัจจัยเสี่ยงด้าน กระบวนการ และการตอบสนองความต้องการของลูกค้าแตกต่างจากผลิตภัณฑ์ระดับ 3 ดาว ระดับ 4 ดาว ระดับ 5 ดาวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 ผลการเปรียบเทียบระดับดาวของผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นกับปัจจัยเสี่ยง
ด้านกระบวนการและการตอบสนองความต้องการของลูกค้าด้วยวิธี LSD

ปัจจัย	ข้อมูลทั่วไป	กลุ่มที่	p-value				
			1	2	3	4	5
ระดับดาวของ ผลิตภัณฑ์	ระดับ 1 ดาว	1	-	0.744	0.020**	0.027**	0.019**
	ระดับ 2 ดาว	2	-	-	0.005**	0.008**	0.005**
	ระดับ 3 ดาว	3	-	-	-	0.622	0.978
	ระดับ 4 ดาว	4	-	-	-	-	0.598
	ระดับ 5 ดาว	5	-	-	-	-	-

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-way ANOVA) ในตารางที่ 4.9 ได้ค่า sig = 0.052 ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงยอมรับ H_0 นั่นคือ ผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นที่มีระยะเวลาการก่อตั้งต่างกันมีปัจจัยเสี่ยงด้านกระบวนการและการตอบสนองความต้องการของลูกค้าไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 4.9 ระยะเวลาการก่อตั้งของผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นกับปัจจัยเสี่ยงด้านกระบวนการ
และการตอบสนองความต้องการของลูกค้า

Source of Variation	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	18.310	5	3.662	3.729	0.052
Within Groups	732.690	746	0.982		
Total	751.000	751			

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-way ANOVA) ในตารางที่ 4.10 ได้ค่า sig = 0.092 ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงยอมรับ H_0 นั่นคือ ผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นที่มีลักษณะการผลิตที่ต่างกันมีปัจจัยเสี่ยงด้านกระบวนการและการตอบสนองความต้องการของลูกค้าไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 4.10 ลักษณะการผลิตของผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นกับปัจจัยเสี่ยงด้านกระบวนการ
และการตอบสนองความต้องการของลูกค้า

Source of Variation	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	6.437	3	2.146	2.156	0.092
Within Groups	744.563	748	0.995		
Total	751.000	751			

4.3.2 ปัจจัยเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อม

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-way ANOVA) ในตารางที่ 4.11 ได้ค่า sig = 0.011 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 นั่นคือ ประเภทของผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นที่ต่างกันมีปัจจัยเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อมแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 4.11 ประเภทของผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นกับปัจจัยเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อม

Source of Variation	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	14.865	5	2.973	3.013	0.011
Within Groups	736.135	746	0.987		
Total	751.000	751			

เมื่อทำการเปรียบเทียบเป็นรายคู่พบว่า ผลิตภัณฑ์ประเภทอาหารมีปัจจัยเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อมแตกต่างจากผลิตภัณฑ์ประเภทผ้า เครื่องแต่งกาย และผลิตภัณฑ์ประเภทสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหารและยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และผลิตภัณฑ์ประเภทเครื่องใช้และเครื่องแต่งกายมีปัจจัยเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อมแตกต่างจากผลิตภัณฑ์ประเภทสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหารและยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 ผลการเปรียบเทียบประเภทของผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นกับปัจจัยเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อม ด้วย LSD

ปัจจัย	ข้อมูลทั่วไป	กลุ่มที่	p-value				
			1	2	3	4	5
ประเภทของผลิตภัณฑ์	อาหาร	1	-	0.078	0.062**	0.020**	0.001**
	เครื่องใช้และเครื่องประดับตกแต่ง	2	-	-	0.807	0.164	0.025**
	ผ้า เครื่องแต่งกาย	3	-	-	-	0.220	0.054
	เครื่องดื่ม	4	-	-	-	-	0.930
	สมุนไพรที่ไม่ใช่อาหารและยา	5	-	-	-	-	-

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-way ANOVA) ในตารางที่ 4.13 ได้ค่า sig = 0.016 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 นั่นคือ ผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นทุกระดับดาวมีปัจจัยเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อมแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 4.13 ระดับดาวของผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นกับปัจจัยเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อม

Source of Variation	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	12.074	4	3.018	3.051	0.016
Within Groups	738.926	747	0.989		
Total	751.000	751			

เมื่อทำการเปรียบเทียบเป็นรายคู่พบว่า ผลิตภัณฑ์ระดับ 1 ดาว มีปัจจัยเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อมแตกต่างจากผลิตภัณฑ์ระดับ 3 ดาว และระดับ 4 ดาว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 ผลการเปรียบเทียบระดับดาวของผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นกับปัจจัยเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อมด้วยวิธี LSD

ปัจจัย	ข้อมูลทั่วไป	กลุ่มที่	p-value				
			1	2	3	4	5
ระดับดาว ของ ผลิตภัณฑ์	ระดับ 1 ดาว	1	-	0.395	0.038**	0.011**	0.056
	ระดับ 2 ดาว	2	-	-	0.372	0.176	0.463
	ระดับ 3 ดาว	3	-	-	-	0.084	0.570
	ระดับ 4 ดาว	4	-	-	-	-	0.019
	ระดับ 5 ดาว	5	-	-	-	-	-

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-way ANOVA) ในตารางที่ 4.15 ได้ค่า sig = 0.300 ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงยอมรับ H_0 นั่นคือ ผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นที่มีระยะเวลาในการดำเนินการมีปัจจัยเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อมไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 4.15 ระยะเวลาในการดำเนินการของผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นกับปัจจัยเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อม

Source of variation	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	6.064	5	1.213	1.214	0.300
Within Groups	744.936	746	0.999		
Total	751.000	751			

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-way ANOVA) ในตารางที่ 4.16 ได้ค่า sig = 0.237 ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงยอมรับ H_0 นั่นคือ ผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นที่มีลักษณะการผลิตที่ต่างกันมีปัจจัยเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อมไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 4.16 ลักษณะการผลิตของผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นกับปัจจัยเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อม

Source of variation	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	4.239	3	1.413	1.415	0.237
Within Groups	746.761	748	0.998		
Total	751.000	751			

4.3.3 ปัจจัยเสี่ยงด้านการวางแผนและการบริหารจัดการภายในองค์กร

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-way ANOVA) ในตารางที่ 4.17 ได้ค่า sig = 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 นั่นคือ ประเภทของผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นที่ต่างกันมีปัจจัยเสี่ยงด้านการวางแผนและการบริหารจัดการภายในองค์กรแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 4.17 ประเภทของผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นกับปัจจัยเสี่ยงด้านการวางแผนและการบริหารจัดการภายในองค์กร

Source of variation	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	25.679	5	5.136	5.282	0.000
Within Groups	725.321	746	0.972		
Total	751.000	751			

เมื่อทำการเปรียบเทียบเป็นรายคู่พบว่า ผลิตภัณฑ์ประเภทเครื่องใช้และเครื่องประดับตกแต่ง มีปัจจัยเสี่ยงด้านปัจจัยการวางแผนและการบริหารจัดการภายในองค์กร แตกต่างจากผลิตภัณฑ์ประเภทเครื่องดื่ม และผลิตภัณฑ์ประเภทสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหารและยา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และผลิตภัณฑ์ประเภทผ้า เครื่องแต่งกาย มีปัจจัยเสี่ยงด้านปัจจัยการวางแผนและการบริหารจัดการภายในองค์กร แตกต่างจากผลิตภัณฑ์ประเภทเครื่องดื่ม และผลิตภัณฑ์ประเภทสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหารและยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังตารางที่ 4.18

ตารางที่ 4.18 ผลการเปรียบเทียบประเภทของผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นกับปัจจัยเสี่ยงด้านการวางแผนและการบริหารจัดการภายในองค์กรด้วยวิธี LSD

ปัจจัย	ข้อมูลทั่วไป	กลุ่มที่	p-value				
			1	2	3	4	5
ประเภทของผลิตภัณฑ์	อาหาร	1	-	0.174	0.200	0.051	0.120
	เครื่องใช้และเครื่องประดับตกแต่ง	2	-	-	0.990	0.004**	0.003**
	ผ้า เครื่องแต่งกาย	3	-	-	-	0.005**	0.005**
	เครื่องดื่ม	4	-	-	-	-	0.403
	สมุนไพรที่ไม่ใช่อาหารและยา	5	-	-	-	-	-

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-way ANOVA) ในตารางที่ 4.19 ได้ค่า sig = 0.175 ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงยอมรับ H_0 นั่นคือ ผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นทุกระดับดาวมีปัจจัยเสี่ยงด้านการวางแผนและการบริหารจัดการภายในองค์กรไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 4.19 ระดับดาวของผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นกับปัจจัยเสี่ยงด้านการวางแผนและการบริหารจัดการภายในองค์กร

Source of variation	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	6.334	4	1.583	1.588	0.175
Within Groups	744.666	747	0.997		
Total	751.000	751			

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-way ANOVA) ในตารางที่ 4.20 ได้ค่า sig = 0.051 ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงยอมรับ H_0 นั่นคือ ผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นที่มีระยะเวลาดำเนินกิจการต่างกันมีปัจจัยเสี่ยงด้านการวางแผนและการบริหารจัดการภายในองค์กรไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 4.20 ระยะเวลาดำเนินกิจการของผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นกับปัจจัยเสี่ยงด้านการวางแผนและการบริหารจัดการภายในองค์กร

Source of Variation	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	12.842	5	2.570	2.625	0.051
Within Groups	730.158	746	0.979		
Total	751.000	751			

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-way ANOVA) ในตารางที่ 4.21 ได้ค่า sig = 0.468 ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงยอมรับ H_0 นั่นคือ ผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นที่มีลักษณะการผลิตที่ต่างกันมีปัจจัยเสี่ยงด้านการวางแผนและการบริหารจัดการภายในองค์กรไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 4.21 ลักษณะการผลิตของผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นกับปัจจัยเสี่ยงด้านการวางแผนและการบริหารจัดการภายในองค์กร

Source of Variation	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	2.544	3	0.848	0.848	0.468
Within Groups	748.456	748	1.001		
Total	751.000	751			

4.3.4 ปัจจัยเสี่ยงด้านกระบวนการผลิต

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-way ANOVA) ในตารางที่ 4.22 ได้ค่า sig = 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 นั่นคือ ประเภทของผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นที่ต่างกันมีปัจจัยเสี่ยงด้านกระบวนการผลิตแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 4.22 ประเภทของผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นกับปัจจัยเสี่ยงด้านกระบวนการผลิต

Source of Variation	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	29.661	5	5.932	6.135	0.000
Within Groups	721.339	746	0.967		
Total	751.000	751			

เมื่อทำการเปรียบเทียบเป็นรายคู่พบว่า ผลิตภัณฑ์ประเภทอาหาร มีปัจจัยเสี่ยงด้านกระบวนการผลิตแตกต่างจากผลิตภัณฑ์ประเภทเครื่องดื่ม และผลิตภัณฑ์ประเภทสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร และยา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลิตภัณฑ์ประเภทเครื่องใช้และเครื่องประดับตกแต่ง และผลิตภัณฑ์ประเภทผ้า เครื่องแต่งกาย มีปัจจัยเสี่ยงด้านกระบวนการผลิต แตกต่างจาก ผลิตภัณฑ์สมุนไพรที่ไม่ใช่อาหารและยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังตารางที่ 4.23

ตารางที่ 4.23 ผลการเปรียบเทียบประเภทของผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นกับปัจจัยเสี่ยงด้านกระบวนการผลิตด้วยวิธี LSD

ปัจจัย	ข้อมูลทั่วไป	กลุ่มที่	p-value				
			1	2	3	4	5
ประเภทของผลิตภัณฑ์	อาหาร	1	-	0.275	0.751	0.091**	0.000**
	เครื่องใช้และเครื่องประดับตกแต่ง	2	-	-	0.420	0.261	0.000**
	ผ้า เครื่องแต่งกาย	3	-	-	-	0.125	0.000**
	เครื่องดื่ม	4	-	-	-	-	0.111
	สมุนไพรที่ไม่ใช่อาหารและยา	5	-	-	-	-	-

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-way ANOVA) ในตารางที่ 4.24 ได้ค่า sig = 0.764 ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงยอมรับ H_0 นั่นคือ ผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นทุกระดับควรมีปัจจัยเสี่ยงด้านกระบวนการผลิตไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 4.24 ระดับดาวของผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นกับปัจจัยเสี่ยงด้านกระบวนการผลิต

Source of Variation	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	1.850	4	0.463	0.461	0.764
Within Groups	749.150	747	1.003		
Total	751.000	751			

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-way ANOVA) ในตารางที่ 4.25 ได้ค่า sig = 0.159 ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงยอมรับ H_0 นั่นคือ ผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นที่มีระยะเวลาการดำเนินงานต่างกันมีปัจจัยเสี่ยงด้านกระบวนการผลิตไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 4.25 ระยะเวลาการดำเนินงานของผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นกับปัจจัยเสี่ยงด้านกระบวนการผลิต

Source of Variation	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	7.944	5	1.589	1.595	0.159
Within Groups	743.056	746	0.996		
Total	751.000	751			

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-way ANOVA) ในตารางที่ 4.26 ได้ค่า sig = 0.376 ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงยอมรับ H_0 นั่นคือ ผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นที่มีลักษณะการผลิตที่ต่างกันมีปัจจัยเสี่ยงด้านกระบวนการผลิตไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 4.26 ลักษณะการผลิตของผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นกับปัจจัยเสี่ยงด้านกระบวนการผลิต

Source of Variation	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	3.108	3	1.036	1.036	0.376
Within Groups	747.892	748	1.000		
Total	751.000	751			

4.3.5 ปัจจัยเสี่ยงด้านจัดหาวัตถุดิบ

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-way ANOVA) ในตารางที่ 4.27 ได้ค่า sig = 0.930 ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงยอมรับ H_0 นั่นคือ ประเภทของผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นที่ต่างกันมีปัจจัยเสี่ยงด้านการจัดหาวัตถุดิบไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 4.27 ประเภทของผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นกับปัจจัยเสี่ยงด้านจัดหาวัตถุดิบ

Source of Variation	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	1.349	5	0.270	0.269	0.930
Within Groups	749.651	746	1.005		
Total	751.000	751			

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-way ANOVA) ในตารางที่ 4.28 ได้ค่า sig = 0.450 ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงยอมรับ H_0 นั่นคือ ผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นทุกระดับควรมีปัจจัยเสี่ยงด้านจัดหาวัตถุดิบไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 4.28 ระดับดาวของผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นกับปัจจัยเสี่ยงด้านจัดหาวัตถุดิบ

Source of Variation	Sum of Squares	Df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	3.690	4	0.923	0.922	0.450
Within Groups	747.310	747	1.000		
Total	751.000	751			

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-way ANOVA) ในตารางที่ 4.29 ได้ค่า sig = 0.828 ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงยอมรับ H_0 นั่นคือ ผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นที่มีระยะเวลาการดำเนินการของต่างกันมีปัจจัยเสี่ยงด้านจัดหาวัตถุดิบไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 4.29 ระยะเวลาการดำเนินการของผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นกับปัจจัยเสี่ยงด้านจัดหาวัตถุดิบ

Source of Variation	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	2.160	5	0.432	0.430	0.828
Within Groups	748.840	746	1.000		
Total	751.000	751			

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-way ANOVA) ในตารางที่ 4.30 ได้ค่า sig = 0.820 ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงยอมรับ H_0 นั่นคือ ผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นที่มีลักษณะการผลิตที่ต่างกันมี ปัจจัยเสี่ยงด้านจัดหาวัตถุดิบไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 4.30 ลักษณะการผลิตของผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นกับปัจจัยเสี่ยงด้านจัดหาวัตถุดิบ

Source of Variation	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	0.925	3	0.308	0.307	0.820
Within Groups	750.075	748	1.003		
Total	751.000	751			

4.3.6 ปัจจัยเสี่ยงด้านการเปลี่ยนแปลงอย่างกะทันหัน

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-way ANOVA) ในตารางที่ 4.31 ได้ค่า sig = 0.038 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 จึงปฏิเสธ H_0 นั่นคือ ประเภทของผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นที่ต่างกันมีปัจจัยเสี่ยงด้านการเปลี่ยนแปลงอย่างกะทันหันแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 4.31 ประเภทของผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นกับปัจจัยเสี่ยงด้านการเปลี่ยนแปลงอย่างกะทันหัน

Source of Variation	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	11.741	5	2.348	2.370	0.038
Within Groups	739.259	746	0.991		
Total	751.000	751			

เมื่อทำการเปรียบเทียบเป็นรายคู่พบว่า ผลิตภัณฑ์ประเภทเครื่องใช้และเครื่องประดับตกแต่งมีปัจจัยเสี่ยงด้านการเปลี่ยนแปลงอย่างกะทันหัน แตกต่างจากผลิตภัณฑ์ประเภทสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหารและยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังตารางที่ 4.32

ตารางที่ 4.32 ผลการเปรียบเทียบประเภทของผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นกับปัจจัยเสี่ยงด้าน
การเปลี่ยนแปลงอย่างกะทันหัน ด้วยวิธี LSD

ปัจจัย	ข้อมูลทั่วไป	กลุ่มที่	p-value				
			1	2	3	4	5
ประเภทของ ผลิตภัณฑ์	อาหาร	1	-	0.084	0.600	0.939	0.115
	เครื่องใช้และ เครื่องประดับตกแต่ง	2	-	-	0.209	0.267	0.001**
	ผ้า เครื่องแต่งกาย	3	-	-	-	0.687	0.034
	เครื่องดื่ม	4	-	-	-	-	0.322
	สมุนไพรที่ไม่ใช่ อาหารและยา	5	-	-	-	-	-

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-way ANOVA) ในตารางที่ 4.33 ได้ค่า sig = 0.217 ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงยอมรับ H_0 นั่นคือ ผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นทุกระดับควรมีปัจจัยเสี่ยงด้าน การเปลี่ยนแปลงอย่างกะทันหันไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 4.33 ระดับดาวของผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นกับปัจจัยเสี่ยงด้านการเปลี่ยนแปลง
อย่างกะทันหัน

Source of Variation	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	5.765	4	1.441	1.445	0.217
Within Groups	745.235	747	0.998		
Total	751.000	751			

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-way ANOVA) ในตารางที่ 4.34 ได้ค่า sig = 0.051 ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงยอมรับ H_0 นั่นคือ ผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นที่มีระยะเวลาการดำเนินการต่างกันมีปัจจัยเสี่ยงด้านการเปลี่ยนแปลงอย่างกะทันหันไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 4.34 ระยะเวลาการดำเนินการของผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นกับปัจจัยเสี่ยงด้าน
การเปลี่ยนแปลงอย่างกะทันหัน

Source of Variation	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	13.970	5	2.794	2.828	0.015
Within Groups	737.030	746	0.988		
Total	751.000	751			

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-way ANOVA) ในตารางที่ 4.35 ได้ค่า sig = 0.568 ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงยอมรับ H_0 นั่นคือ ผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นที่มีลักษณะการผลิตที่ต่างกันมีปัจจัยเสี่ยงด้านการเปลี่ยนแปลงอย่างกะทันหันไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 4.35 ลักษณะการผลิตของผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นกับปัจจัยเสี่ยงด้านการเปลี่ยนแปลงอย่างกะทันหัน

Source of Variation	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	2.027	3	0.676	0.675	0.568
Within Groups	748.973	748	1.001		
Total	751.000	751			

4.4 การประเมินความเสี่ยงในโซ่อุปทาน

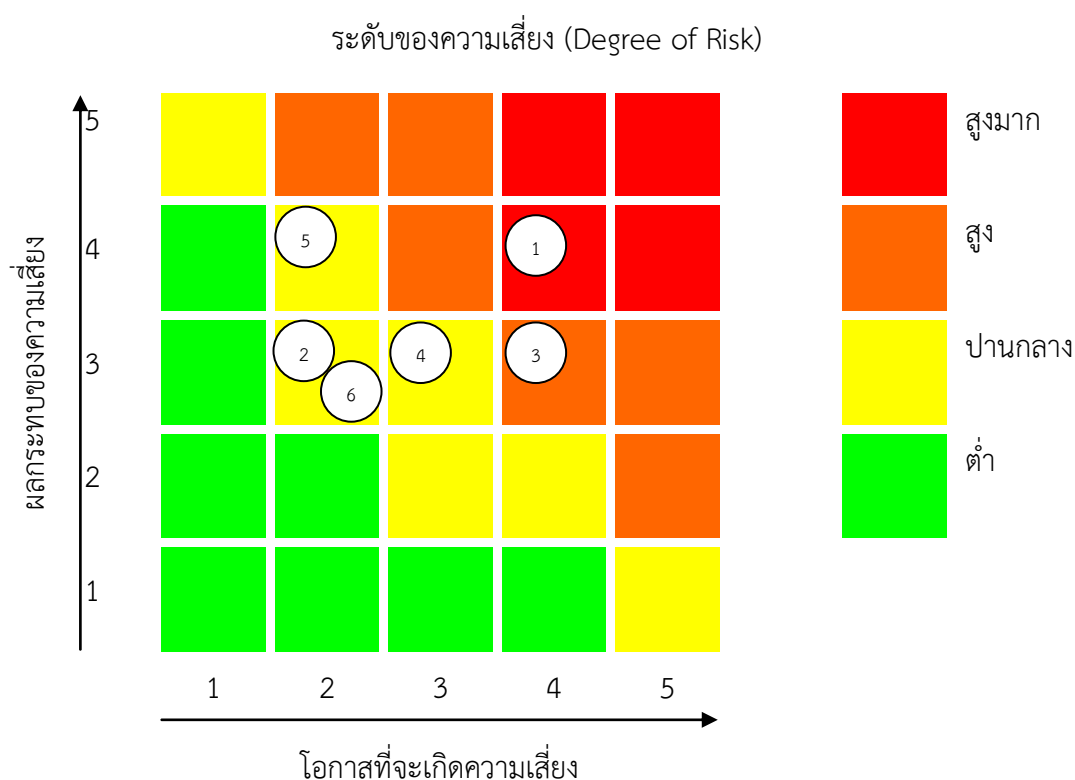
4.4.1 การจัดลำดับความเสี่ยงในโซ่อุปทานของผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลในหัวข้อที่ 4.2 พบว่ามีปัจจัยที่ส่งต่อความเสี่ยงในโซ่อุปทานของผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นทั้งสิ้น 6 ปัจจัยหลักด้วยกัน ได้แก่ ปัจจัยเสี่ยง ด้านกระบวนการและการตอบสนองความต้องการของลูกค้า (X_1) ปัจจัยเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อมภายนอก (X_2) ปัจจัยเสี่ยงด้านการวางแผนและการบริหารจัดการภายในองค์กร (X_3) ปัจจัยเสี่ยงด้านกระบวนการผลิต (X_4) ปัจจัยเสี่ยงด้านการจัดหาวัตถุดิบ (X_5) และปัจจัยเสี่ยงด้านการเปลี่ยนแปลงอย่างกะทันหัน (X_6) ผู้วิจัยจึงได้นำปัจจัย ทั้ง 6 มาจัดลำดับความเสี่ยงโดยการระดมความคิดเห็นกับผู้ประกอบการเพื่อจัดลำดับความเสี่ยงและหาแนวทางในการลดความเสี่ยงในโซ่อุปทานลง ผลการประเมินความเสี่ยงแสดงได้ดังตารางที่ 4.36

ตารางที่ 4.36 การจัดลำดับความเสี่ยงในโซ่อุปทานของผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น

อันดับ	ความเสี่ยง/ ปัจจัยเสี่ยง	ระดับความเสี่ยง			ระดับความเสี่ยง	ลำดับความเสี่ยง
		ผลกระทบ (1)	โอกาส (2)	คะแนน (1)*(2)		
1	ด้านกระบวนการและการตอบสนองความต้องการของลูกค้า	4	4	16	สูงมาก	1
2	ด้านสิ่งแวดล้อมภายนอก	3	2	6	ปานกลาง	5*
3	ด้านการวางแผนและการบริหารจัดการภายในองค์กร	3	4	12	สูง	2
4	ด้านกระบวนการผลิต	3	3	9	สูง	3
5	ด้านการจัดหาวัตถุดิบ	4	2	8	ปานกลาง	4
6	ด้านการเปลี่ยนแปลงอย่างกะทันหัน	3	2	6	ปานกลาง	5*

ซึ่งสามารถนำมาจัดแผนภูมิความเสี่ยง (Risk Map) ได้ดังภาพที่ 4.1

ภาพที่ 4.1 แผนภูมิความเสี่ยงของผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น

ผลจากการวิเคราะห์และจัดลำดับความเสี่ยง ในโซ่อุปทานของผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นในตารางที่ 4.36 พบว่าปัจจัยที่มีความเสี่ยงเป็นลำดับสูงสุดใน 6 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านกระบวนการและการตอบสนองความต้องการของลูกค้า สำหรับปัจจัยที่มีความเสี่ยงเป็นอันดับน้อยสุดในความคิดเห็นผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ ปัจจัยด้านการ

เปลี่ยนแปลงอย่างกะทันหันและ ด้านสิ่งแวดล้อมภายนอก โดยในงานวิจัยนี้จะวิเคราะห์หาแนวทางในการลดความเสี่ยงสำหรับปัจจัยด้านกระบวนการและการตอบสนองความต้องการของลูกค้า

4.4.2 แนวทางในการลดความเสี่ยงของผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น

ผลจากการศึกษาพบว่าปัจจัยด้านกระบวนการและ การตอบสนองความต้องการของลูกค้า เป็นปัจจัยที่ผู้ประกอบการที่ได้ระบุว่าเป็นปัจจัยที่มีความเสี่ยงสูงสุด ซึ่งปัจจัยนี้มีปัจจัยย่อย 5 ปัจจัยด้วยกัน ได้แก่ 1) ข้อมูลการเปลี่ยนแปลงการผลิตไม่น่าเชื่อถือ 2) เกิดความผิดพลาดจากคำสั่งซื้อ 3) คุณภาพของผลิตภัณฑ์ยังไม่ได้ตามมาตรฐาน 4) การตัดสินใจต่างๆ ขึ้นกับลูกค้ารายหลักเพียงรายเดียว และ 5) ผลิตภัณฑ์มีวงจรชีวิตสั้นและล้าสมัยเร็ว ซึ่งความเสี่ยงดังกล่าวถือว่าเป็นปัจจัยเสี่ยงภายในองค์กร และเกี่ยวข้องกับโซ่อุปทานซึ่งเชื่อมโยงมายังด้านลูกค้าซึ่งเป็นผู้ซื้อหลัก โดยผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นจะต้องถึง ปัจจัยหรือสาเหตุของความเสี่ยง เป็นแนวทางการทำงานจากระดับล่างสู่ระดับบน (Bottom up Approach) คือ การให้ผู้ปฏิบัติงานหรือกลุ่มแม่บ้านช่วยกันทบทวนว่ากิจกรรมที่ตนเองทำอยู่มีความเสี่ยงอะไรบ้างที่อาจจะส่งผลกระทบต่อกระบวนการบรรลุวัตถุประสงค์ของกระบวนการหรือขั้นตอนการดำเนินงานหลัก โดยการประชุมปรึกษาหารือร่วมกันของคณะทำงาน หรือการระดมสมองของผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง การตรวจสอบ/ตรวจติดตามประสิทธิภาพ การวิเคราะห์ SWOT หรือการสัมภาษณ์/แบบสอบถาม เป็นต้น ในการระบุความเสี่ยงและปัจจัยหรือสาเหตุของความเสี่ยงนั้น หากพบว่ามีความเสี่ยงและปัจจัยหรือสาเหตุของความเสี่ยงเป็นจำนวนมากหรือมีความซ้ำซ้อนกัน ควรพิจารณาจัดทำหมวดหมู่ของความเสี่ยงและปัจจัยเสี่ยง เพื่อความสะดวกในการดำเนินการบริหารจัดการโดยแนวทางในการควบคุมหรือจัดการความเสี่ยงมีดังนี้

4.4.2.1 แนวทางการจัดการภายในองค์กร

ในการหาแนวทางลดหรือกำจัดความเสี่ยงในโซ่อุปทานให้กับ ผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นนั้นจำเป็นที่พิจารณาทั้งในระดับกลยุทธ์ (Strategic Management Risk Strategy) และระดับการดำเนินงาน (Operations Management Risk Strategy) โดยเจ้าของกิจการหรือหัวหน้ากลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นจะต้องมีการพัฒนากลยุทธ์ความเสี่ยงในลักษณะที่เป็น Proactive เพื่อที่จะหลีกเลี่ยง ลด หรือหาแนวทางตอบสนองความเสี่ยงให้ตรงตามพันธกิจและจุดประสงค์ขององค์กร รวมทั้งจัดทำ Checklist ไว้สำหรับตรวจสอบความเสี่ยง โดยมีแนวทางการดำเนินการดังนี้

1. ผู้ประกอบการจะต้องตรวจสอบว่าความเสี่ยงหรือปัจจัยเสี่ยงเหล่านั้นในปัจจุบันได้มีการจัดทำระบบการควบคุมภายในองค์กรอยู่แล้วหรือไม่

2. ถ้ามีการควบคุมแล้วให้ประเมินต่อว่า การควบคุมเหล่านั้นได้ผลตามความต้องการอยู่หรือไม่

3. ต้องกำหนดผู้รับผิดชอบความเสี่ยง (Risk Owner) ภายในองค์กร โดยผู้รับผิดชอบจะต้องพิจารณาประสิทธิผลของการจัดการความเสี่ยงที่ได้ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน และพิจารณาแนวทางปฏิบัติที่จำเป็นเพิ่มเติม เพื่อให้มีการลดระดับความเสี่ยงมิให้เกินกว่าระดับที่ยอมรับได้ และควรมีกำหนดค่าความเสี่ยงเป็นค่ากลางไว้ใช้กับทุกฝ่ายงาน

เมื่อกำหนดทางเลือกที่เหมาะสมแล้ว ผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นควรจะต้องพิจารณาว่าค่าความเสี่ยงดังกล่าวได้มีกิจกรรมควบคุมต่าง ๆ ที่ป้องกันหรือลดความเสี่ยงลงให้อยู่ในระดับที่สามารถรองรับได้แล้วหรือไม่ หรือหากองค์กรมีกิจกรรมที่ควบคุมแล้วแต่ไม่เพียงพอต่อจะต้องวางแผนเพื่อควบคุมความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่รองรับได้ โดยองค์ประกอบของแผนบริหารความเสี่ยงมีรายละเอียดดังตารางที่ 4.37 ต่อไปนี้

ตารางที่ 4.37 องค์ประกอบของแผนบริหารความเสี่ยง

องค์ประกอบ	รายละเอียด
เรื่อง	ระบุภารกิจอย่างเป็นทางการ (Mission Statement)
ปัจจัยเสี่ยง	ระบุประเด็นความเสี่ยง
หลักการและเหตุผล	ระบุถึงความจำเป็นที่จะต้องจัดทำแผนและระบุผลกระทบที่มีต่อการดำเนินงาน
วัตถุประสงค์ของแผน	ระบุผลที่ต้องการให้บรรลุผลสำเร็จ พร้อมเวลาและตัวชี้วัด
ระยะเวลาดำเนินการ	ระบุระยะเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดการดำเนินงาน
งบประมาณ	ระบุงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินการตามแผนบริหารความเสี่ยง
ชื่อผู้รับผิดชอบ	กำหนดผู้รับผิดชอบ หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
ผลที่คาดว่าจะได้รับ	ระบุผลที่คาดว่าจะได้รับจากความสำเร็จของการดำเนินงานทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ ทั้งทางตรงและทางอ้อม

4.4.2.2 แนวทางการจัดการโดยภาครัฐ

เนื่องจากผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นเป็นองค์กรขนาดเล็ก รวมทั้งบุคลากรที่มีอย่างจำกัด และส่วนหนึ่งมีปัญหาด้านเงินลงทุนในการประกอบกิจการ ยังขาดการจดบันทึกข้อมูลอย่างเป็นระบบ ดังนั้นภาครัฐควรมีมาตรการสนับสนุนผู้ประกอบการต่างในด้านต่าง ๆ ได้แก่

1. ภาครัฐควรให้ความสนใจผลิตภัณฑ์ OTOP ให้มากขึ้นในการสนับสนุนทางด้านข้อมูล ข่าวสาร ที่ทันสมัย ข้อมูลธุรกิจพลังงานทดแทน ทั้งข้อมูลด้านการบริหารจัดการธุรกิจ ข้อมูลด้านการตลาด การผลิต คุณภาพ การควบคุมราคา และ วัตถุดิบเนื่องจากในปัจจุบันพบว่าวัตถุดิบ เริ่มไม่เพียงพอต่อความต้องการของตลาด ภาครัฐควรมีการส่งเสริมคุณภาพของผลิตภัณฑ์ให้เข้าสู่มาตรฐาน ควรให้หน่วยงานในระดับชุมชนสนับสนุนส่งเสริมผลิตภัณฑ์ชุมชนตนเองให้มากขึ้น ควรหาแนวทางในการลดต้นทุนทางการตลาด และมีการจัดการความเสี่ยงด้านปัญหาทางการเมือง ปัญหาด้านภัยธรรมชาติ และปัญหาด้านเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง

2. ควรมีจัดการอบรมให้เกิดความรู้ความเข้าใจถึงวิธีการบริหารความเสี่ยงในองค์กร

3 .ควรมีการส่งเสริมความรู้และจัดตั้งหน่วยงานเฉพาะเพื่อดูแลในเรื่องของการจัดการโซ่อุปทานให้แก่ผู้ประกอบการเพื่อให้เห็นถึงการจัดการและการเชื่อมโยงตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ ซึ่งเป็นการส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการให้สามารถจัดการกับความเสี่ยงได้

4. ควรมีการจัดตั้งกองทุนสนับสนุนในรูปแบบต่าง ๆ เช่น กองทุนให้คำปรึกษา (Consultancy Fund) และกองทุนเพื่อการพัฒนาเทคโนโลยี (Technology Fund) เป็นต้น และหาแหล่งเงินทุนที่ดอกเบี้ยต่ำให้กับผู้ประกอบการ รวมถึงส่งเสริมให้ผู้ประกอบการสามารถพัฒนาตนเองให้พร้อมกับการเปิดเสรีอาเซียนและพัฒนาความสามารถทางการตลาดให้กว้างขึ้น

5. ควรมีการจัดงานแสดงผลิตภัณฑ์ให้เพิ่มมากขึ้น ในการจัดงานแสดงสินค้า ควรจัดหาสถานที่ในการจัดจำหน่ายที่เหมาะสมที่ลูกค้าสามารถเข้าถึงได้ง่ายและ ควรจัดแสดง ผลิตภัณฑ์ ทั้งในกรุงเทพ ระดับภูมิภาค สำหรับการจัดงานประจำปีนั้นผู้ประกอบการส่วนใหญ่ต่างให้ความเห็นว่าควรมีการจัดงานที่อิมแพคอารีนา เมืองทองธานีในช่วงเวลาเดียวกันของทุก ๆ ปี เพื่อเป็นสัญลักษณ์บ่งบอกให้ทั้งผู้ซื้อ และผู้ขายให้ทราบว่าในช่วงเวลาดังกล่าวมีการจัดงานแสดงสินค้าขึ้น ซึ่งเป็นการดึงดูดทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติให้มาสนใจผลิตภัณฑ์สินค้าไทยให้มากยิ่งขึ้น รวมทั้งควรมีการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการที่มีศักยภาพจัดแสดงในต่างประเทศอย่างสม่ำเสมอ